

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas X. Ab anno Christi 1190. ad 1200.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](#)

ibi etiam in obsidione Ptolemaidis
ens spes Christianorum morte suâ succi-
am Du
pro Imp
fatu

DECAS X.

¶ *Ab anno Christi 1190. ad 1200.*

1191. **H**Enricus filius Friderici submis-
sus in minore Armeniâ à Cleme-
nitate Imperium postulat & obtinet.

Clemens Papa obit, & in ejus locum
ficitur Hyacinthus Cardinalis, dictus
Iestinus III, à quo Henricus mox coro-
Imperii insignitur.

Philippus & Richardus Reges in Palaz-
nam appellant, & Ptolemaidem expul-
gnant; parùm verò inter se Angli
Gallis convenientibus Philippus
redit Romam, & absolutionem a voto
integre adimpleto impetrat. Richardus
autem sæpè cum Saladino feliciter pugna-
Nihilominus oboris inter Christianos
cordiis fœdus cum Saladino ad triennium
init, & Rege Hierosolymorum constitutus
Henrico nepote suo, Conrado autem ei
competitore cæso, solvit Ptolemaide, si-
naufragium in sinu Adriatico passus
paucis in terram enat, & inde mutata

te per Germaniam redire cogitat in Angliam : agnitus autem à Leopoldo Austriæ Duce, ei privatim multis de causis infesto, propè Viennam capitur, & ad Henricum Imperatorem mittitur, è cuius manu difficulter extractus est.

X. ¶(1192.) S. Ubaldus Eugubinus Episcopus Catalogo Sanctorum adscribitur, & Ordo Teutonicus instituitur.

¶(1193.) Henricus Imperator crudeliter in Siculos & Salernitanos desævit, & Rogerium filium Tancredi jam coronandum excæcat: puellas cum matre custodiæ committit, aliaque crudelitatis facinora edit, & Siciliam ferè totam diripit.

Cœlestinus Papa præmissis denunciatiis Leopoldum Austriæ Ducem ob captiui Richardum Angliæ Regem excommunicat, idemque comminatus est Henrico, nisi eundem Regem libertati restituat.

¶(1194.) Richardus Rex restituitur libertati ab Henrico Imperatore, & matri Eleonoræ ab Archi-Episcopis Moguntino & Coloniensi traditur.

¶(1195.) Discordiâ inter Saladini filios exortâ, spes iterum oritur Palæstinæ recipiendæ, si modò Christiani inter se concordes fuissent. Sed irrita omnia, peccatis Christianorum impedientibus.

Alexius Comnenus Isacium Comnenum à ty
folio dejicit, & in carcerem detrudit, fuga
Orientale Regnum usurpans.

Cœlestinus Pontifex Leopoldum, ex Imperio
tana à Richardo injustè pecuniam restituere ad
re recusantem, anathemate percellit: saepe He
rennis ejus ditio gravissimis mox malis erat
luvionibus, peste, incendiis, & sterilitate
punita, & ipse Leopoldus, tibiā violē
casu fractā, mox toto rescisso pede trun
ci debuit: imo in totum corpus lue per
dente ab Episcopis absolutus, inter dolos
expiravit. Ejus autem corpus diu in
inhumatum, ut vermibus scateret, quod
filius ejus pecuniam restituere negabat
quod tandem præstitit. Tam miserabilis
Leopoldi exitu permotus Henricus Im
perator, qui simili anathemate tactus fuerat,
pecuniam omnem extortam Richardo
stituit.

* (1196.) * Henricus Imperator, i
prætextu expeditionis in Terram sanctam
venit cum exercitu in Italiam, & sicut
Nortmannos, & eos præcipue, qui alii
à se Regem elegissent, quorum nonnulli
diademata clavis capiti affixit, alios alii
cruelibus modis sustulit. Uxor autem
ejus Constantia ex Nortmannis orta, ge
tem suam educto contra maritum exerci
vit.

omne à tyrannide tandem liberavit, marito in-
rudit, fugam conje^{cto}.

¶(1197.) Constantia uxor Henrici
im, ex Imperatoris cogit armatâ manu maritum
restit ad pacem ineundam cum Nortmannis.
llit; sⁱ Henricus autem, quia classe tunc potens
erat, à Græcis tributum extorquet, & ac-
cipit Constantinoli ab Alexio Angelo
transmissa auri talenta sedecim : & illud
quidem tributum dictum est Alemannicum,
ægrè repertum à Græcis, expilatis Eccle-
siis & coenobiis, atque etiam sepulchris re-
fossis. Sed uti violentum tributum hoc
fuit, sic etiam breve & tantum unius anni.
Henricus enim hoc anno obiit Messanæ,
quem Pontifex sepeliri vetuit, nisi ex con-
sensu Regis Angliæ, tanquam excommuni-
catum ob pecuniam iniquè extortam. Ve-
rū jam ante mortem pecuniam ad Richar-
dum præmiserat ; & moriens testamentum
valde pium condidit, reddiditque Pontifi-
ci, quæ eju^s juris erant. Cœlestinus ergo
regnum Siciliæ ejus filio dedit, acceptis
duobus millibus marcharum argenti.

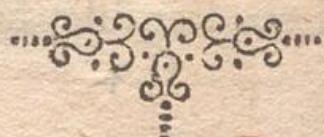
Classis Henrici Imperatoris appulit Pto-
lemaidem sub Conrado Hildesheimensi E-
piscopo Imperatoris Cancellario : sed au-
dito adventu filii Saladini, & Henrici mor-
te, exercitus turpiter dilapsus est, quan-

quām mox pugnaturus, aliquibus tant
remanentibus, inter quos erat Archi-
scopus Moguntinus, Cardinalis Episco-
Sabinensis, ad coronandum Armeniā
gem missus, ejus operā idem Rex
Principe Antiochiæ reconciliatus est.

Principes Imperii reje~~c~~to Friderico
lio Imperatoris Henrici adhuc impube-
discordant inter se, & pars una eorum
git Philippum Ducem Sveviæ, pars alt-
Ottonem Ducem Saxoniæ.

* (1198.) * Cœlestinus III. Papa mi-
bo & senio extinguitur, & eodem adhuc
die in Pontificem legitur Lotharius An-
gninus, Diaconus Cardinalis amiculus
37. dictus Innocentius III.

Circa hæc tempora florent variis Ordines
militares: in Hispaniâ S. Jacobi & Calati-
næ, Ordines SS. Trinitatis & redemptionis
captivorum, item Hospitaliorum S. Sp-
ritus, qui ab Innocentio approbantur. Pe-
tant aliqui Ordinem quoque Teutonicum
jam ante aliquot annos institutum, nun-
modò approbatum esse à Cœlestino III.
uti rogārat Henricus Imperator: fuitque
Ordo hic magni, primò in Oriente, ac de-
inde etiam in Occidente nominis
& fortitudinis.

Huc

Hucusque produxit Baronius
in limine vitæ constitutus tomū
suum XII. Annalium Ecclesiast!
corum, quos eruditissimi viri, &
omni exceptione majores Eccle-
siae *Propugnaculum* appellârunt :
ut frustrâ omnino allatrent Scio-
li quidam & heterodoxi, qui mi-
nus eis nocebunt, quàm canis al-
latrans lunam. Hic igitur illu-
strissimum Ecclesiæ fidus, pietate
& eruditione eximius, S. R. E.
Cardinalis, Sacrosanctæ Aposto-
licæ Sedis Bibliothecarius, an-
no ætatis suæ LXIX. per octo
menses jam inchoato, anno au-
tem à Christo nato M. DC. VII.
scribendi & vivendi finem fecit,
mercedem non aliam reposcens,
nec uberiorem recepturus, quàm
Jesum Christum, ad quem jam
jam moritus, & porrectum à

cœlo præmium comprehensus, his se verbis excitavit, Christi Crucifixi imaginem intuitu
Ecce nunc tempus exultationis letitiae! moriamur.

Quæ sequuntur, ex limpido & amplis historiarum fontibus hausta à Bzovio, Spondano, Galterio, Prietio & aliis, hic vel in parvis phialis delibanda propinantur.

* (1199.) * Richardus Rex Angliae patitur cum Rege Francorum induciis quia quennalibus excurrit in Aquitaniam, & la gittā iectus perit, succedente in regno fratre ejus Comite Moretonio.

Alexius Angelus duplice periculo vita monetur vitæ emendationem, sed non mendatur. Primò terra in immensam voraginem juxta ejus cubile dehiscebat, quia multi vorati sunt, & ægrè ipse evasit. Secundò turbine deprehensa in mari tota ejus familia, quod se contulerat animi relaxandi gratiâ, vix ad littus appulit. His omnibus admonitus est à Deo & à Pontifice, neque tamen melior evasit.

* (1200.) Otto & Philippus Reges Germaniæ inter se digladiantes, Germaniam vastant. Innocentius Papa utriusque controversiâ auditâ Imperium Ottoni adjudicat. Unde magnæ lites coortæ, magno damno Imperii & religionis.

S. Hugo Lincolniensis Episcopus, quondam Carthusianus sanctè moritur, & ferto humeros supponentibus Regibus Angliae & Scotiæ cum Proceribus, sepelitur sic quibus vivus metuendus, eisdem mortuus colendus videbatur.

HÆRESIS JOACHIMI ABBATIS.

Difficilatum est nomen ejus tempore Cœlestini III. dupli ex causa: primò vaticinationem professus est, & ut gloriam inanem aucuparetur, omnes suos libros prognosticis ab ipsa experientia mendacii convictis adspersit. Inter alias fabulas triplicem hominis statum adstruebat: primò carnalem ab Adamo ad Christum, secundò statum intermedium à Christo Domino usque ad S. Benedictum; tertio Spiritualem à S. Benedicto usque ad finem sæculi. Ad hos tres status tres hominum ordines, Conjugatorum, Clericorum, & Monachorum reduxit, dixitq; Conjugatorum ordinem initium sumpsiisse ab Adamo, & fructum tulisse usq; ad Abrahamum; Sacerdotalem inchoatum esse ab Ozia, qui thus Deo obtulit, & fructum ferre cœpisse à JESU Chri-

sto Rege & Sacerdote: Ordinis Monasticis
mordia fuisse à S. Benedicto, fructuosum autem
esse cœpisse tempore ipsius Joachimi Abbatis;
firmabat in primo quidem statu datam esse legem
carnalem, in sœculo vero legem spiritualem,
licet Evangelium, quod tamen ajebat ab Apostoli
prædicatum fuisse non secundum spirituale
sensum, sed tantum secundum sensum litteralem
in tertio deniq; prædicatum iri secundum sensum
spiritualem, idque à Monachis S. Benedicti.

Docuit præterea in sanctissimo Trinitatis Mysterio essentiam generare essentiam, in libro, quod
scripsit contra Petrum Lombardum Magistrum
sententiarum.

HÆRESIS PETRI JOANNIS PRO GENITORIS PETRO-JOHAN- NITARUM.

Joachimi defuncti errores defendit Petrus Janes, & ideo post mortem ex terra sacrata
exhumatus est tanquam hæreticus, & igni tra-
ditus. Negabat præterea animam rationalem
esse formam corporis humani, saltē quā ratio-
nalem.

Docebat Ap̄stolos non prædicasse Evangelium
secundum sensum spiritualem, sed tantum
secundum litteralem.

Ab anno 1100. ad 1200. 157

*In Baptismo neq; gratiam, neq; virtutes Theo-
logicas infundi.*

*Christum JESUM lanceâ perforatum esse, cùm
adhuc viveret.*

*Babylonis magnæ meretricis nomine intelli-
gendam esse Romanam Ecclesiam, quam vocita-
bat Ecclesiam carnalem, bestiam, Sathanæ syna-
gogam.*

Antichristum mysticè interpretabatur Papam.

G 7 SÆ-